Vlaams Parlement

stuk **1953** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 19 maart 2013 (2012-2013)

Voorstel van resolutie

van de dames Marleen Van den Eynde, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en Linda Vissers, de heren Pieter Huybrechts en Stefaan Sintobin en mevrouw Katleen Martens

betreffende waterbesparende maatregelen

verzendcode: LEE

TOELICHTING

1. Beschikbaarheid water

Tegen de algemeen heersende indruk in, is Vlaanderen een land waar water niet overvloedig beschikbaar is maar dat toch een grote druk op zijn waterreserves legt. De jaargemiddelde waterbeschikbaarheid is de som van het gemiddelde jaarlijkse neerslagoverschot (neerslag min verdamping) en de helft van het water dat jaarlijks uit de buurregio's en buurlanden Vlaanderen instroomt, gedeeld door het aantal inwoners in Vlaanderen.

Uit de cijfers en internationale vergelijkingen blijkt dat Vlaanderen en Brussel worden beschouwd als gewesten met een ernstig watertekort. Uit de meetgegevens van het Milieurapport (MIRA) van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) blijkt dat er gemiddeld in Vlaanderen en Brussel jaarlijks tussen 1100 en 1700 m^3 water per persoon beschikbaar is. In vergelijking met andere landen is dat zeer weinig. Slechts enkele Westerse landen beschikken over nog minder water per inwoner (Italië en Tsjechië). Zelfs in landen als Spanje, Portugal en Griekenland is de waterbeschikbaarheid per inwoner groter dan in Vlaanderen en Brussel.

2. Oorzaak lage waterbeschikbaarheid

De bevolkingsdichtheid is ongetwijfeld de belangrijkste oorzaak van de lage waterbeschikbaarheid. De oppervlakte in Vlaanderen en Brussel is te beperkt, de verdeling van het beschikbare water aan een groot aantal inwoners is daartegenover veel te groot. Ook geologische redenen liggen aan de basis van de lage waterbeschikbaarheid. Vlaanderen kent immers geen grote rivieren, die een belangrijke opvangbuffer kunnen zijn.

3. Water kostbare grondstof

De basishoeveelheid water is dus niet onuitputtelijk aanwezig, bovendien kost het produceren van drinkwater en het zuiveren van het verbruikte water handenvol geld. De verbruiker ziet dat ook in zijn steeds stijgende waterfactuur. Gelet op al deze gegevens moet Vlaanderen zuinig en efficiënt omspringen met het beschikbare water.

4. Efficiënt omspringen met water

Via vergunningen en allerhande heffingen heeft de overheid getracht om het totale waterverbruik te doen dalen. Hoewel er in de periode 2006-2009 een duidelijke daling was in waterverbruik, blijkt dat die daling zich niet doorzette in 2010. De waterprijs is daarentegen wel gestegen.

Het MINA-plan 4 (Milieubeleidsplan 2011-2015) heeft als doelstelling het leidingwaterverbruik niet te laten toenemen. Bovendien zou het rechtstreekse hemelwaterverbruik door huishoudens moeten toenemen ten opzichte van 2010. De huishoudens verbruiken voornamelijk leidingwater. Het huishoudelijke leidingwaterverbruik is langzaam gedaald tussen 2000 en 2010. In 2010 lag het verbruik ongeveer 5% lager dan in 2000. In die periode daalde het leidingwaterverbruik van 110 naar 99 liter per persoon per dag. Daarbij werd het totale, aan huishoudens gefactureerde leidingwaterverbruik gedeeld door het totaal aantal inwoners in Vlaanderen.

5. Noodzakelijk waterverbruik

Het is niet eenvoudig om het waterverbruik verder te laten dalen. Er zijn immers een aantal noodzakelijke toepassingen die men niet eenvoudigweg kan schrappen. Een voorbeeld is het wassen van handen, de meest gebruikte vorm van hygiëne om de verspreiding van ziektekiemen tegen te gaan. Wat velen echter niet weten, is dat bij het wassen van handen gemiddeld 4 liter water verbruikt wordt. Om een verdere vermindering van het waterver-

bruik te realiseren, zoals vastgelegd in de MINA-doelstellingen, moet Vlaanderen dus alle zeilen bijzetten.

6. Nieuwe initiatieven

Concrete nieuwe initiatieven om het waterverbruik bij huishoudens te verminderen zijn dan ook dringend noodzakelijk.

Nu blijkt dat een groep studenten een product ontwikkeld heeft, met name een kraandop die eenvoudig te bevestigen is aan de schroefdraad van een standaardkraan en die bij gebruik een waterbesparing van 93% kan realiseren.

De 'drip' of kraandop is een applicatie die in verschillende maten bestaat, waardoor elke kraan van een drip kan worden voorzien, en bijgevolg in grote mate waterverspilling kan tegengaan. De kostprijs van de drip is zodanig laag dat de terugverdientijd op ongeveer zes maanden wordt geschat. Met kleine maatregelen kunnen bijgevolg grote doelstellingen worden bereikt.

Marleen VAN DEN EYNDE
Agnes BRUYNINCKX-VANDENHOUDT
Linda VISSERS
Pieter HUYBRECHTS
Stefaan SINTOBIN
Katleen MARTENS

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

– gelet op:
  1° de lage waterbeschikbaarheid in Vlaanderen;
  2° de stijgende kostprijs van het particuliere waterverbruik;
  3° de stagnerende daling van het waterverbruik door huishoudens;
  4° de doelstellingen van het Milieubeleidsplan 2011-2015 MINA-plan 4;
  5° het zeer lage waterverbruik bij gebruik van een zogenaamde 'drip' of kraandop;
  6° de lage kostprijs van een drip;

– vraagt de Vlaamse Regering:
  1° in eerste instantie een voorbeeldfunctie te vervullen en bij wijze van proef de betreffende waterkraantjes en eventueel soortgelijke toepassingen te installeren in de gebouwen van het Departement Leefmilieu om op die manier in de praktijk aan te tonen hoe de drip tot grote waterbesparing kan leiden;
  2° na evaluatie na te gaan welke instrumenten men kan uitwerken om een zo ruim mogelijke toepassing te bewerkstellingen van de waterbesparende kraandoppen, zodat op grote schaal water kan worden bespaard.

Marleen VAN DEN EYNDE
Agnes BRUYNINCKX-VANDENHOUDT
Linda VISSERS
Pieter HUYBRECHTS
Stefaan SINTOBIN
Katleen MARTENS